

EL TRIALSIN, D'AQUÍ A EUROPA

El Trialsin és un esport amb arrels catalanes, que ha traspasat fronteres i es practica a molts països europeus; consisteix a fer trial amb bicicleta. A diferència del que es fa en moto, on el motor fa bona part de la feina, en el Trialsin la feina l'ha de fer, en bona part, el corredor a base d'equilibri, habilitat i molta preparació física.

La persona que va començar a descobrir aquesta nova faceta de la bicicleta, fa cinc anys, fou Andreu Codina, un jove de Sant Feliu de Codines, a qui agradava molt el Trial, però no el podia practicar per manca de carnet i d'una bona moto.

A partir d'ell i la seva experiència particular es va començar a estendre i a fer-se popular entre els joves, sobre-

Albert Obradors

tot a la zona de la Catalunya central. Actualment troba la seva màxima notorietat en localitats com Castellar del Vallès, Esplugues de Llobregat, Berga, Bagà, Vilafranca del Penedès i Barcelona entre d'altres.

De seguida, doncs, l'afició va créixer i va arrelar, sobretot mitjançant la promoció que en fa Pere Pi, de la Comissió de Trialsin i a través de la Federació Catalana de Ciclisme.

Després de nombroses exhibicions realitzades a diferents localitats catalanes, van organitzar-se un seguit de competicions:

- El Trofeu de la Generalitat, que té

lloc entre començament de gener i finals de maig; se n'han fet ja dues edicions.

- El Campionat d'Espanya, que va del juliol al setembre, i enguany es porta a terme la tercera convocatòria.

- El Campionat d'Europa, que se celebra durant el mes de juliol; aquest any és la segona vegada que es fa.

- El Campionat de Catalunya, els mesos de setembre i octubre, sent la propera la tercera trobada.

Per a les competicions es van establir unes categories segons edats: els «Promeses» nascuts els anys

Foto: Albert Obradors

Foto: Albert Obradors

1976-75; «Benjamins» entre el 1974-73; «Alevins» del 1972-71; «Infantils» 1970-69; «Cadets» 1968-67; «Juvènils», 1966-65 i els «Experts» a partir de 1964.

Les normes són les mateixes que per al trial.

Les competicions es fan en unes zones prèviament senyalades i sovint amb un traçat dificultós a fi de donar-hi més gran brillantor i per facilitar la demostració de destresa dels corredors per salvar-les sense ajudar-se tocant amb els peus a terra. Les zones es combinen amb terrenys de roca, aigua, terraplens..., etc. Quan la

zona o els obstacles s'utilitzen per una exhibició es busquen elements com grans soques d'arbres, pneumàtics apilats, cotxes vells..., etc.

Per això, els joves que el practiquen han de ser meticulosos, tenir una gran precisió en el traçat i l'impuls exacte que cal per a salvar un obstacle, per tant han d'estar en una bona forma física i tenir un bon fons.

El seu lloc d'entrenament pot ser qualsevol indret del carrer, o un espai natural obert, sempre que doni unes possibilitats d'actuació (escales, zona rociosa, corriols, terraplens, bosc, rieres).

Paral·lelament a la promoció de l'esport, es va començar a treballar en una bicicleta amb característiques pròpies, especials per a la pràctica d'aquest esport. Els pioners van ser en Pere Pi i l'Andreu Codina, els quals d'acord amb una marca comercial dissenyaren la primera bicicleta de trialsin.

Aquesta bicicleta combina perfectament el disseny lleuger amb el reforçament de la part davantera, sobretot el manillar i la forquilla. Se li confereix una gran maniobritat i porta el plat del davant tan gran com el pinyó del darrera per donar un desenrotllament més gran a la força aplicada sobre els pedals.

El passat mes de juliol es va celebrar, per segona vegada, el Campionat d'Europa de Trialsin. Catalunya es va presentar un cop més al campionat com a número u amb un equip d'uns 40 joves que van competir en diverses proves a França, Bèlgica i Anglaterra. El viatge es va fer amb autocar i l'allotjament en tendes de campanya. També els van acompanyar uns quants joves de Madrid.

Un dels sistemes de promoció d'aquest esport català és l'exhibició dels iniciats davant del públic aprofitant festes, revetlles, fires, etc.

També s'organitzen competicions informals i s'hi deixa participar la mainada del poble, la qual sense pensar-s'ho massa s'hi afegeix al moment.

Com ja hem dit, aquest esport va néixer a Catalunya i s'ha anat escampant arreu de les comarques catalanes. A poc a poc s'ha anat consolidant i a través d'unes competicions fixes ha arribat a altres indrets de l'Estat i ha traspasat fronteres. ■